

LANDSKABER: Joakim Eskildsen, High Grass.

STORE BILLEDER

og kun få ord

Fotografiet, eller de mange fotografiske praksisser, er til stadighed til undersøgelse og under udvikling, fordi det netop er her, der præsenteres en række nye visuelle formulerer samt mere sofistikerede kunstformer, der opstår i spillet mellem de tidlige forskydninger, fragmenterne af virkeligheden og det dokumentariske. I år er det lysets år og derfor naturligvis også i særlig høj grad fotografiets.

Fotografi er også alkymi på køkkenplan. Vi har til opgave at finde ud af, hvad det er for nogle gærarter, der flyver rundt i denne fotografiske surdej. Ud af grund- og trylledejen fødes hele tiden nye venner, alkymi = al kemi. I de postglobale fotografi-praksisser har konfrontationen mellem videnskab og kunst manifesteret sig tydeligt i flere og flere af kunstneres værker,

ligesom videnskabstillægget i aviserne ofte læses først. Indsigt og kritik herfra og heraf bakkes op af tilgang til arkiver, klar tænkning, ironi og symbolbrug. Hvilken viden, hvilke oplevelser får vi, og skal vi ikke også have dem gennem billedstrømmen?

Den fotografiske teknik betyder i dag, at ingen længere tror på, at fotografiet (skal) taler sandt. Friheden til iscenesættelse sætter fotografiet i spil, giver hver fotograf adgang til vores fælles erindring og et ejerskab over egne værker. Noget af det, der binder de udvalgte fotografer sammen, er, at alle har en unik stemme, et ønske om at fortælle historier, en selvrepræsentation, at formulere de særlige tanker om det menneskelige drama og den menneskelige overlevelse som bindemidler til det rene liv og en art nulstilling af eksistensen. Det kan opleves som selve livskraften i mediet.

LANDSKABET OG BYEN:

Det subjektive, fortællende dokumentarfotografi

Joakim Eskildsen (f. 1971) er en fortællende, næsten poetisk dokumentarfotograf, der med sine maleriske farver fremmaner landskabet, så det bliver til et mytologisk rum. Gennem de sidste mange år har han benyttet sine to børn som modeller i skildringen af det landskab, der er lige uden for hans dør. Efter flere år, hvor han var bosat i Finland, er han i gang med at genopdage det danske landskab.

Adam Jeppesens (f. 1978) landskaber ligger langt fra hjemlandet. En romantisk, nostalgisk tone ligger over billederne. Adam Jeppesens udgangspunkt er det dokumentariske fotografi, men det detaljerede og registrerende fremstår som personlige stærkt sansede udtryk, uden at vi fornem-

mer hans indgriben eller tilstedeværelse. Kun gennem hans særlige syn på landskabet ruger en gådefuld, melankolsk stemning, men kalibreres på plads med hans valg af formater og nogle gange synet af de mange nåle, der holder Jeppesens helt specielle fotografiform fast, de utallige, sort/hvide prints, sammensat som en mosaik i en ramme. I 2011 introducerede han sit The Flatlands Camp Project bygget op efter denne teknik. Efterfølgende har Adam Jeppesen benyttet farvefotografi, men stadig i farveskalaer som kun han mestrer.

Birgitta Lund har i bogen *Haven, vist os byen København og Tivoli* med en ny, intens og filmisk æstetik. Byens historie og psykologi opfattes gennem den kaleidoskopiske linse. Birgitta Lund kan fortælle inddragende og vedkommende med ét eneste billede. Hendes formsprog er sanseligt, taktilt og veltalende som kun ganske få kan gøre det i farvefotografi.

PORTRÆTTET:

Trine Søndergaard (f. 1972), Monochrome 2009

Portrættet er en udødelig genre, som Trine Søndergaard har kredset om og angrebet fra flere forskellige indfaldsvinkler. Serien *Monochrome* repræsenterer højden af en dogmeportrætserie, hvor modellerne ses bagfra og alle præsenteres i den samme alkymistiske, metalliske grå-blå farveskala. Trine Søndergaard tager de smukkeste maleriske fotografier, men altid holdt stramt i et konceptuelt greb. Her giver hun portrættet og fotografiet de ultimative bespænd. Sådan udvikles et fotografisk sprog.

DEN SOCIALE AKTIVISME:

Samfundskritik

Lars Tunbjörk (1956-2015) er sædeskildrer af det gennemciviliserede, industrielle vestlige samfund. Hans knivskarpe farvefotografier af kontormiljøer, og et gennemfrieret, middelstands-svensk folkehjem, hvor mennesker tilbringer hele deres arbejds- og fritidsliv er underspillede til en grad, hvor alle må stoppe op: er dette virkelighed? Og kan vi tage dette og os selv alvorligt? Tunbjörk havde humor, en befriende egenskab når samfundskritik formuleres.

Taryn Simon (f. 1975) (USA) er kvinden der ene mand skaber satire over de fejl og ejendommeligheder Uncle Sam begår. Hun vender sit ætsende, helt utraditionelle blik mod de politiske, juridiske, militære og mediekontrollerede instanser i USA. I serien *The Innocents* fra 2003 viser hun os en række portrætter af overvejende sorte

PORTRÆTTET: Trine Søndergaard, Monochrome Portrait #2, 2009. 60 x 60 cm. Ed. 1,5, Digital C-Print. Venligst udlånt af Martin Asbæk Gallery.

DEN SOCIALE AKTIVISME: SAMFUNDSKRITIK: Jeannette Ehlers, Atlantic (Endless Row), 2009.

medborgere, alle uskyldigt dømt, men frigivet efter DNA beviser. De fleste af dem dømt for mord og med udsigt til livslange fængselsdomme. De er fotograferet på de steder, som fremviser en særlig betydning for deres ulovlige dom.

Dansk-Vestindiske Jeannette Ehlers (f. 1973) ("Atlantic / endless row" er en fascinerende billedkunstner og sætter i sine

værker fokus på den vestlige verdens historie, den del der ikke tales om. Den personlige baggrund og verdenshistorien flettes sammen i fortællinger om identitet, og hvordan man forholder sig til sin forhistorie. Hun anvender foto- og videomediet både dokumentarisk og manipulerende for at skabe et rum for refleksion. De tvetydige udsagn konfronterer os med egne fordomme. >>